

Bilag 2.

Det kongelige Sundhedskollegium.

Kjøbenhavn, den 16de November 1892.

Bed at tilbagefende de med det høje Justitsministeriums Skrivelse af 28de f. M. modtagne Planer og Overslag til Anlæg af en mindre Karantæneanstalt ved Vandrup skal Sundhedskollegiet, foranlediget ved Indholdet af nævnte Skrivelse, først tillade sig at give en kort Fremstilling af sin Opfattelse af Betydningen af de Foranstaltninger, som kunne træffes for at sikre Landet imod Udbruddet af den Koleraepidemi.

Kollegiet maa forudstille den Bemærkning, at Nutidens Opfattelse af Kolera- sygdommens Ætiologi og Epidemiologi maa lede til, at Indførelsen af et enkelt eller enkelte Koleraanfælde i et Land ikke kan betragtes som nødvendigvis medførende en uafvendelig Fare for Udviklingen af en Koleraepidemi i Landet, saaledes som man i tidligere Tider har antaget. Ved vel ordnede sanitære Forhold vil et enkelt Tilfælde af Kolera nemlig i Reglen kunne gøres uafadeligt.

Med Hensyn til Forebyggelsen af en Koleraepidemi i et Land eller til Formindstelse af Epidemien's Farlighed er det derfor ikke de Foranstaltninger, som kunne træffes ved Landets Grænser imod Sygdommens Indførelse i Landet, der have væsentligst Betydning, men det er hygiejniske Forbedringer i Landet selv (især god Vandforsyning og rationelle Afløbsforhold) saa vel som en henstigtsmæssig, paa sagkyndig Erfaring baseret Lovgivning og praktisk Administration (obligatorisk Anmeldelsespligt — ordnet Materiel og Personel til hurtig og paalidelig Isolation af mistænkte og syge — let tilgængelig Desinfektion osv.), som man bør stole paa. Mod Rigtigheden af denne Sætning rejsses nu om Stunder ingen Tvivl af sagkyndige, hverken af dem, som antage, at Kolera kan være autochthon i Europa ligesom i Indien (Cunningham), eller af dem, som antage, at dens Opstaaen og Udbredelse er afhængig af særegne Jordbundsforhold (Hettenshofer), eller af dem, som antage, at Sygdommens Udbredelse skyldes et karakteristisk Smittestof i Tarmudtømmelserne (Koch). Alle sagkyndige Stemmer i England, Frankrig og Tyskland ere enige om, at der ved i flere Dage at opholde en Mængde rejsende i Karantænestationer for at opdage, om ikke en enkelt af dem skulde være i Inkubationsstadiet af Kolera, ikke kan opnaas saa stor Sikkerhed for Landet med Hensyn til Epidemi af Kolera, som der kan opnaas ved gode hygiejniske Foranstaltninger, en god Lovgivning og en praktisk sanitær Administration. Om Opgivelse af Landkarantæne er man tidligst bleven enig, til Dels vel fordi den er vanskeliggere at gennemføre end Skibskarantæne. Og saa denne sidste er efterhaanden bleven meget slappet, idet der nu næppe er nogen, som vil tænke paa Bozningskarantæne, og streng international Personkarantæne har ikke kunnet gennemføres paa Steder, hvør særegne Forhold kunde synes at gøre stærk Kontrol med rejsende særdeles ønskelig (ved det røde Hav). Det bør ogsaa